

การที่จะเกิดมาเป็นมนุษย์นั้น ธรรมชาติล้วนให้แต่ความสุขอดมาเป็นทุนแรกเริ่มทุกคน แต่ต้องมีส่วนของพันธุกรรมจากพ่อด้วย“การที่จะเกิดมาเป็นมนุษย์นั้น ธรรมชาติล้วนให้แต่ความสุขอดมาเป็นทุนแรกเริ่มทุกคน แต่ต้องมีส่วนของพันธุกรรมจากพ่อด้วย”

เนื้องอกรั้งไข่เดอมอยด์ (Dermoid) ซึ่งนี้หมายถึง ผิวหนัง คือเป็นเนื้องอกที่เกิดจากการพัฒนาเกิดขึ้นของเนื้อเยื่อรั้งไข่ เกิดเป็นเนื้อเยื่อคล้ายอวัยวะของส่วนศีรษะของมนุษย์ แต่ด้วยความไม่สมบูรณ์ของหน่วยพันธุกรรม ซึ่งปกติการจะเกิดการพัฒนามาเป็นร่างกายมนุษย์ครบ 32 ประการ ต้องมีการทำงานร่วมกันของหน่วยพันธุกรรม 2 หน่วย หนึ่งหน่วยจากแม่ และหนึ่งหน่วยจากพ่อ

โดยจากขบวนการแบ่งเซลล์ชนิดพิเศษที่จะทำให้หน่วยพันธุกรรมของเซลล์สืบพันธุ์มีจำนวนหน่วยพันธุกรรมลดลงไปครึ่งหนึ่ง เมื่อเซลล์สืบพันธุ์ของแม่และพ่อมารวมกัน ก็จะพัฒนาต่อไปเป็นกลุ่มเซลล์ เป็นคัพพะ เป็นตัวอ่อนและเป็นทารกในที่สุด

ในกรณีที่ไม่มีการปฏิสนธิแต่เซลล์ของรั้งไข่หรือเซลล์สืบพันธุ์ของสตรี เกิดทำหน้าที่หรือกล่าวคือ ทำงานตามหน้าที่ที่เกิดขึ้น ได้พยายามแบ่งเซลล์เพื่อที่จะพัฒนาไปเป็นมนุษย์เพื่อสืบเผ่าพันธุ์ แต่ด้วยมีหน่วยพันธุกรรมที่ไม่สมบูรณ์ ก็จะทำให้การพัฒนาของกลุ่มเซลล์ไปเป็นอวัยวะต่างๆ เกิดบกพร่อง กล่าวคือ ไปไม่สุดทางนั่นเอง และส่วนใหญ่ก็จะเป็นของอวัยวะส่วนหัว จะพบเป็นชิ้นส่วนของอวัยวะ เน้นว่าชิ้นส่วน ก็จะมีเป็นส่วนเนื้อเยื่อของอวัยวะดังกล่าวข้างต้น เพราะไม่พบเป็นอวัยวะสมบูรณ์ของศีรษะ ที่พบบ่อยมากๆ คือ เส้นผม และฟันเป็นเพียงไม่กี่ซี่ ผมจะพบได้เป็นกระจุก ส่วนอวัยวะอื่นเช่นส่วนของตา จมูก ฯลฯ พบได้น้อย และมักจะแยกได้ก็จากการใช้กล้องจุลทรรศน์ คูในการตรวจทางพยาธิ

และที่พบมากอีกสิ่งคือ ขี้โคลนหรือสารคัดหลั่งของต่อมเหงื่อ ต่อมนขน ต่อมไขมันที่สร้างออกมา ต่อมเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของอวัยวะประกอบของผิวหนัง ส่วนศีรษะที่พยายามพัฒนามาตนเอง สารคัดหลั่งเหล่านี้ก็จะถูกสร้างออกมาจากต่อมผิวหนังที่เกิดขึ้นในรั้งไข่และสะสมเพิ่มพูนอยู่ในรั้งไข่ จะสร้างสะสม ทำให้รั้งไข่ขยายใหญ่ออกไปเรื่อยๆ เนื่องจากรั้งไข่ของคุณสภาพสตรีนั้น ธรรมชาติสร้างไข่ให้ติดตัวไว้อยู่ในรั้งไข่เป็นแสนๆ ตั้งแต่แรกเกิด โดยยังเป็นสภาพไข่อ่อน และก็จะโต (แก่) ตามรั้งไข่

จนเมื่ออย่างเข้าสู่วัยรุ่น รังไข่เริ่มผลิตฮอร์โมน ซึ่งที่อยู่ในรังไข่ก็จะเริ่มพัฒนาการเป็นไข่แก่ (สุก) สามารถที่จะทำการปฏิสนธิหรือผสมกับตัวอสุจิได้ และเกิดการพัฒนาเป็นไข่แก่ (สุก) เพียงหนึ่งฟองต่อเดือน ที่จะตกออกมาในช่องท้อง มีบ้างที่เกิดตกไข่หลายใบ (ฟอง) ซึ่งถ้าเกิดการปฏิสนธิขึ้นก็จะกลายเป็นแฝดเกิดขึ้น การจะเกิดแฝดนั้นขึ้นอยู่กับจำนวนไข่ที่แก่และตกออกมา ไม่ได้ขึ้นกับน้ำเชื้อผู้ชาย เพราะในน้ำเชื้อผู้ชายจะมีตัวอสุจิเป็นแสนๆ ต่อมิลลิลิตรของน้ำอสุจิที่จะเคลื่อนตัวเข้าหาไข่ที่เข้ามาในท่อนำไข่ และก็เป็นความมหัศจรรย์ของธรรมชาติ ที่เมื่อตัวอสุจิตัวหนึ่งจะเข้าไปทำปฏิสนธิกับไข่แล้ว ตัวอื่นๆ ก็ไม่สามารถเข้าไปทำปฏิสนธิได้ ดังนั้นจึงมีเพียงตัวอสุจิที่แข็งแรงวิ่งแข่งไปทำการปฏิสนธิได้

จะเห็นว่า การที่จะเกิดมาเป็นมนุษย์นั้น ธรรมชาติล้นให้แต่ความสุขยามมาเป็นทุนแรกเริ่มทุกคน แต่ต้องมีส่วนของพันธุกรรมจากพ่อด้วย สองประสานรวมกันของหน่วยพันธุกรรมเข้าด้วยกันแล้ว ก็จะเริ่มแบ่งเซลล์แบบเท่าทวีคูณ จาก 1 เป็น 2 จาก 2 เป็น 4 จาก 4 เป็น 16 พอได้ปริมาณหนึ่งก็จะพัฒนาเซลล์เหล่านั้นออกเป็น 3 ชั้น แล้วก็พัฒนาไปเป็นอวัยวะต่างๆ ตามแบบแผนของพิมพ์เขียวพันธุกรรมหรือยีนที่มีอยู่ในเซลล์ และในมนุษย์จะมี 46 คู่ โยบหน้าจะเป็นส่วนที่เกิดขึ้นแรกๆ ของการพัฒนา ตามมาด้วยหัวใจหลอดเลือด ทางเดินอาหาร ใน 4 สัปดาห์แรกก็จะเห็นการเต้นของหัวใจแล้ว และเคาโยบหน้าคร่าวๆ ก็เห็นเป็นรูปร่าง

ในไตรมาสแรกของการตั้งครรภ์ อวัยวะต่างๆ ก็แทบจะเกิดครบ และจะสมบูรณ์ ในปลายไตรมาสสอง และในไตรมาสสามก็เป็นการสร้างความสมบูรณ์เข้มแข็งของอวัยวะต่างๆ จนอายุครรภ์ได้ 36 สัปดาห์ขึ้นไป ก็ถือว่า ครรภ์แก่ ส่วนครบกำหนดคลอดโดยทั่วไปคือที่ 40 สัปดาห์ (เกณฑ์เฉลี่ยบวกหรือลบ 2 สัปดาห์)

ในคนใช้รังไข่คุณไสยนั้น มักเกิดในช่วงอายุที่รังไข่เริ่มทำงานพัฒนา เพื่อไปเป็นไข่แก่ที่สามารถปฏิสนธิได้ แต่เกิดการลัดวงจร ไข่ไม่ทันได้ตกออกจากรังไข่ ก็หลงไปแบ่งตัวข้างเดียว โดยไม่มีหน่วยพันธุกรรมของฝ่ายชายเข้าปฏิสนธิก่อน เลยทำให้หน่วยพันธุกรรมของไข่ไม่ครบจำนวน 46 คู่ เมื่อแบ่งตัวและพยายามดำเนินการพัฒนาไปแบบครึ่งๆ กลางๆ จึงได้อวัยวะที่ออกมาไม่สมบูรณ์ ไม่เป็นรูปร่างของอวัยวะที่ควรจะเป็น แต่ด้วยกลไกธรรมชาติของเซลล์สืบพันธุ์ ไข่ที่ไม่ได้ปฏิสนธิก็ยังคงทำงานตามหน้าที่ไปข้างเดียวไปเรื่อยๆ อวัยวะที่ไม่สลับซับซ้อนก็จะสร้างได้ (แต่ก็ไม่สมบูรณ์) เช่น ผิวหนังต่อมไต่อมไทรอยด์ เส้นผม ฟัน ฯลฯ และอยู่ไม่เป็นที่เป็นทางที่ควรจะเป็น อยู่ในลักษณะกองอยู่รวมๆ กันในก้อนรังไข่ สะสมอยู่ในก้อนรังไข่มาตามการเจริญเติบโตของร่างกาย

ดังนั้น ก้อนเนื้อของรังไข่คุณไสยนี้ จะพบตั้งแต่เด็กสาวมาแล้ว และจะโตจนมีอาการหรือมีการตรวจพบได้ (ด้วยตัวเอง) ก็เมื่อเข้าสู่วัยเจริญพันธุ์ ก่อนจึงจะมีขนาดใหญ่จนโผล่พ้นกระดุกเชิงกรานโผล่มาได้ (ขนาดโตกว่าลูกเทนนิส) ด้วยธรรมชาติเช่นนี้จึงทำให้เนื้องอก รังไข่คุณไสย หรือ เดอโมยด์ซิส (Dermoid Cyst) เป็นเนื้องอกที่พบร่วมกับการตั้งครรภ์มากที่สุด เพราะไม่ขัดขวางการตั้งครรภ์ และก้อนจะโตไม่มากนัก ขนาดกำปั้นสตรีเจ้าของแม่จะไม่ใช้เนื้องอกร้ายหรือเป็นมะเร็งของรังไข่ แต่ก็มีพิษสงที่น่ากลัวที่อาจจะเกิดขึ้นจากก้อนรังไข่คุณไสยนี้ได้

ดังกล่าวมาแล้วว่า ก้อนรังไข่นี้มีส่วนประกอบเป็นของเหลวที่มีลักษณะของไขมันเป็นส่วนใหญ่ของก้อนและมีเส้นผมและอวัยวะของโยบหน้าที่ไม่สมบูรณ์ เช่น ผม ฟัน เนื้อเยื่อของ กระจก หู เป็นส่วนน้อย ทำให้ก้อนเนื้อก้อนนี้เบาเมื่อเทียบกับอวัยวะอื่นๆ ประกอบกับเกิดอยู่ในเนื้อของรังไข่ที่มีเปลือกชั้น กลม ทำให้ก้อนเนื้อของรังไข่คุณไสยนี้จะลอยคล้ายลูกโป่ง โดยมีท่อนำไข่ที่ติดยึดโยงอยู่เป็นก้านลูกโป่ง ด้วยคุณสมบัติของรังไข่ที่มีสองข้าง และคุณสมบัติที่มีความยืดหยุ่นสูงมาก ขยายตัวได้มากเป็นร้อยๆ เท่าได้ ทำให้ไม่มีอาการบ่งชี้ในหน้าที่การสร้างฮอร์โมนและการตกของไข่ จึงทำให้ไม่มีอาการผิดปกติแสดงออก นอกจากการตรวจคลำก้อนได้ ทำให้ถูกละเลย และวันดีคืนดีเกิดภาวะแทรกซ้อนซึ่งพบได้บ่อย คือ การบิดพันของก้านเนื้องอกรังไข่ ที่เกิดจากการที่ก้อนเนื้อของรังไข่ลอยไปมา เมื่อเกิดการเคลื่อนไหวของร่างกายในลักษณะบิดตัวหรือการกระชาก แม้การกระชากใดใดแต่ต้น ก็อาจจะทำให้เกิดการบิดที่ขั้วของก้อนเนื้องอกรังไข่เกิดขึ้น

ผลที่ตามมาคือ จะมีการอุดตันการไหลเวียนของเลือดในก้อนรังไข่ จะทำให้เกิดอาการเจ็บปวดที่เกิดจากการที่เนื้อเยื่อขาดออกซิเจน และเกิดการตายของเนื้อเยื่อ ขณะเดียวกันก้อนเนื้อออกก็จะขยายขนาดใหญ่ขึ้นๆ และถ้าไม่ได้รับการแก้ไขโดยการผ่าตัด ก้อนเนื้อออกก็อาจจะแตกออกในช่องท้อง จะทำให้สารคัดหลั่งที่อยู่ภายในไหลออกมาในช่องท้อง ซึ่งจะเกิดการระคายเคืองอย่างรุนแรงเกิดขึ้น เกิดการอักเสบและอาจจะตามมาด้วยการ ซ็อก ถึงแก่ชีวิตได้ หรือบางรายอาการไม่รุนแรง ก็อาจจะเกิดการระคายเคือง และก่อให้เกิดผังผืดในช่องท้องอย่างมากมาย ทำให้เกิดการรัดตึงอวัยวะในช่องท้อง ทำให้เกิดผลเสียหลายต่ออวัยวะเหล่านั้น

เนื่องจากเป็นเนื้องอกที่พบบ่อยในวัยรุ่นสตรี และไม่มีอาการ ส่วนใหญ่การพบมักจะเป็นโดยบังเอิญที่มาตรวจทางรีเวช เช่น ปวดระดู ปวดท้องน้อย ไข่ที่บระดู แล้วได้รับการตรวจภายในจึงพบ ซึ่งแพทย์จะแนะนำให้เข้ารับการรักษาผ่าตัดเอาก้อนเนื้องอกออก เมื่อวินิจฉัยว่าเป็นเนื้องอกเดอโมยด์ (เนื้องอกคุณไสย) มักได้รับการตรวจของเซลล์การผ่าตัด ส่วนใหญ่ในนักเรียน นิสิตหรือนักศึกษา ด้วยอาการติดการเรียนบ้าง รอก้อนใหญ่บ้าง ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่อันตราย เพราะอาจจะเกิดผลแทรกซ้อนกับก้อนเนื้องอกดังกล่าว ทำให้ต้องเข้ารับการรักษาผ่าตัดแก้ไขโดยด่วน ซึ่งอาจจะมึผลแทรกซ้อนเกิดขึ้นเกินกว่าจะคาดหมายได้

โปรดเชื่อกำแนะนำหมอ แล้วทุกอย่างจะดีเหมือนเดิม

เรื่อง : นพ.วิระ สุรเศรษฐ์

แสดงแบบ : แม่ทิพย์-สุวราวรรณ อรุณรุ่งสุขแสง